

der som „Paastand herom“ ganske havde bethydet det Samme som „Sagen“, saa vilde det jo være urimeligt af os at foreslaae denne Forandring, og naar jeg bedømmer Sagen for mit Bedkommende, og det kan jeg naturligviis kun ligeoverfor den ærede Ordfører, saa maa jeg sige, at jeg netop ønske, at „Paastand herom“ skulde ombyttes med Udtrykket „Sagen“, for at det ganske kunde staae i Regjeringens Magt at frasælde det Hele, baade Mulkten og Nedrivningen; og med Hensyn dertil maa jeg htre mig mod den ærede Landstingsmand, som sidder ligeover for mig (Ved); thi jeg troer ikke, at der vilde være noget Færligt i, at det stod i Regjeringens Magt ogsaa at frasælde Mulkten; deels skal nemlig Ansøgning besangaaende indgives gjennem Retten, hvorved altsaa Politimesteren faaer Vellykke til at afgive sin Erklæring over den, og deels skeer Indstillingen til Justitsministeriet, som kan billige eller afslaae Ansøgningen, efter at have taget alle Forhold under Overveelse. Jeg troer den ærede Landstingsmand har Ret i, at naar Ordene forandres, skeer der ogsaa en Meningsforandring, men hvad mig angaaer, da har jeg udtrykkelig tilsigtet denne Meningsforandring.

**Nørgaard:** Det er kun i Anledning af hvad der blev udtalt af den ærede Ordfører, at jeg endnu vil tillade mig en kort Bemærkning. Den ærede Ordfører begyndte med at udtale, at han, foranlediget ved mine Udtalelser, fandt sig foranlediget meget stærkere end tidligere til at møbfige de Grunde, som jeg havde fremført angaaende det Færlige i at have tæet Loft over Bagerovne; idet han bemærkede, at han fandt, at Loft over Bagerovne var Noget af det Bedste og Hensigtsmæssigste i hele Loven; jeg ventede da, at den ærede Ordfører, da han udtalte sig saaledes, vilde have fremkommet med ganske andre Grunde til Beviis for den af ham fremsatte Paastand, end han fremkom med; men da han endelig kom til Motiveringen, maatte han, saavidt jeg forstod ham, dog selv indrømme, at det dog var muligt, at det ikke gik an at lægge et Loft over Dvnen, medmindre der blev givet en Bestemmelse for den Afstand, hvor høit dette Loft skulde ligge fra Dvnen's Overflade. Ja, i de Bygninger, hvor

der er Plads til, at et Loft kan lægges i den tilbørlige Afstand fra Dvnen, er der ingen Fare, men i de fleste Landbygninger vil Loftet komme til at ligge næsten umiddelbart over Dvnen's Overflade, og derved mener jeg, at der kan afstedkommes den allerstørste Fare og Usikkerhed. Hvad angaaer det, som den ærede Ordfører udtalte om Dvndøre, saa troer jeg heller ikke, at det er saa ganske rigtigt, at der er saa stor Fare ved, at en Dvndør bæres ud af Huset og kastes ud i en Vanddam; thi det er ikke sandsynligt, at Folkene, om der skulde være Ald i Kanten af Dvndøren, gaar ud med den, inden Alden er slukket, og hvad det angaaer, hvad Ordføreren bemærkede om, at der kunde være Mange, der kastede Dvndøren ud paa Møddingen, da seer jeg ikke rettere, end at en saadan Handling at kaste Dvndøren ud paa Møddingen, naar der var Ald i den, vilde omtrent være det Samme som forsætlig at stifte Ald paa. Jeg maa saaledes vedblivende paaatae, at det er Noget af det Allerfærligste, der kan skee, naar man fastsætter det som en almindelig Lovregel, at der skal være tæet Loft over Bagerovnen i alle Landbygninger uden Hensyn til, i hvad Afstand det ligger fra Dvnen. Jeg for min Part vilde ikke for nogen Priis give Slip paa den Sikkerhed, som ligger i, at jeg kan gaar op paa Loftet og see til min Dvni, til hvad Tid det skal være, baade under og efter Bagningen; thi derved er jeg istand til at opdage den mindste Feil, som maatte være ved den; deri ligger en Sikkerhed, som jeg for ingen Priis vil give Slip paa.

**Ved:** Jeg havde allerede tænkt paa at bede om Ordet strax, efterat den ærede Ordfører havde udtalt sig, navnlig fordi det forekom mig, at det var en Sag, der ikke havde været under særdeles nøiagtig Overveelse i Udvalget, og at det derfor var heel tvivlsomt, om Udtrykket „Sag“ dog maaskee ikke kunde referere sig til det første Punctum. Jeg er bleven bestyrket i denne Anskuelse ved den Udtalelse, som fandt Sted fra den ærede 3die Landstingsmand for 5te Kred's (F. Nielsen), thi efter hans Mening maatte „Paastand“ referere sig til den sidste Afdeling; men naar den samme ærede Landstingsmand har anført, at han havde billiget